

ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΜΠΑΜΑ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΚΥΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ (του Γιάννη Ζήση)

Μπορούμε να προσεγγίσουμε την κυβέρνηση του Ομπάμα και υπό την έννοια μιας ρεαλιστικής βελτιωτικής συνέχειας, μέσα από την πίεση των πραγμάτων για αλλαγές, υπολογίζοντας την τάση που έχουν οι καταστάσεις για αλλαγή.

Για παράδειγμα, στον οικονομικό τομέα, στις διεθνείς σχέσεις και στο εσωτερικό πολιτικό σύστημα των Η.Π.Α, μπορεί να πει κανείς ότι υπάρχει δυνατότητα να λειτουργήσει η διακυβέρνηση Ομπάμα προοδευτικά παρόλη τη στελέχωσή της. Αυτό μπορεί να γίνει αφενός μεν υπολογίζοντας ότι υπάρχει μια μεταβλητότητα των παραγόντων κάτω από τις πιέσεις της κρίσης και αφετέρου υπολογίζοντας και προεξοφλώντας τη διαρροή αυτών που ονειρεύτηκαν πολλά, άσχετα από την ένταση πολιτικής προσέγγισης της νέας πολιτικής αλλαγής. Οι οποίες αλλαγές δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν ρεαλιστικά και θα μπορούσαν να οδηγήσουν και σε πολιτική τραγωδία, έχοντας σαν δεδομένο το πολιτικό σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών. Συνεπώς μπορούμε να δούμε και θετικά, πιθανολογικά πάντα, την προσέγγιση αυτή και να δούμε τη βιωσιμότητα προς μια επόμενη διακυβέρνηση κάτω ακριβώς από τη δυναμική της πειστικότητας που θα υπάρχει προς το κεντρώο σώμα, αλλά και προς τους όχι φανατικούς συντηρητικούς ρεπουμπλικάνους. Θα μπορέσει άραγε να λειτουργήσει η διακυβέρνηση Ομπάμα με ένα συμβιβαστικό πραγματισμό;

προσεγγίσεις όπως και στις αισιόδοξες, αφήνοντας το χρόνο να λειτουργήσει, χωρίς να λειτουργούμε οι ίδιοι με μια ιδεολογική ένταση. Ακόμη και οι λαοί που υποστηρίζουν αλλαγές δεν είναι έτοιμοι για μια τέτοια ένταση και αυτό το βλέπει κανείς πχ στη στροφή προς τα δεξιά εν μέσω κρίσης στο εκλογικό σώμα, στις εκλογές αυτοδιοίκησης σε χώρες της Λατινικής Αμερικής και αλλού.

21 Ιανουαρίου 2009,

Γιάννης Ζήσης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας
Μέλος της γραμματείας της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ